

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Τρίτην, 8^η /21^η Νοεμβρίου 2023, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ καὶ πάντων τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία ποιεῖ σύναξιν, ἵνα εὐχαριστήσῃ τὸν Ἀρχάγγελον Μιχαήλ, διότι, ὅτε ἐπαναστάτησεν ἐναντίον τοῦ Ὑψίστου ὁ πεισὼν Ἐωσφόρος, ἐκάλεσεν εἰς Σύναξιν πάντας τοὺς ἀγγέλους καὶ ἀνεφώνησε τὸ «Πρόσχωμεν», ἃς προσέξωμεν δηλαδή καὶ ἃς μεταστραφῶμεν εἰς προσευχὴν καὶ ὁμόνοιαν καὶ ἔνωσιν μετὰ τοῦ Ὑψίστου, ἵνα καὶ ἡμεῖς μὴ τι πάθωμεν ὡς ὁ ἐκπεσὼν ἄγγελος τοῦ φωτός καὶ γενόμενος σκότος.

Τὴν μνήμην τοῦ γεγονότος τούτου ἐώρτασε τὸ Πατριαρχεῖον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, παραθαλασσίαν τῆς πόλεως τῆς Ἰόππης, τὸν ναὸν τῆς ὁποίας καέντα εἰς τὴν δεκαετίαν τοῦ 1950 ἐπανέκτισε καὶ ἀνεκαίνισεν λαμπρῶς ὁ νῦν ἡγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός.

Εἰς τὸν ναὸν τοῦτον ἐτελέσθη θεία Λειτουργία τὴν πρωΐαν, τῆς ὁποίας προεξήρξεν ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Τυπικάρης τοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης καὶ ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Θεοδώρων Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀλέξιος, καὶ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Νήφωνος, π. Μαρκέλλου, π. Ἀρτεμίου, π. Ἱερωνύμου καὶ π. Χριστοδούλου, τοῦ νέου Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα (MISSIA) Ἀρχιμανδρίτου π. Βασιανοῦ, Ἱερέων τῶν ὁμόρων περιοχῶν, καὶ τῶν περιοχῶν τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Δοσιθέου, ψαλλόντων τῶν μελῶν τῆς χορωδίας Κοινότητος τῆς Ἰόππης καὶ προσευχομένων ἐκ τοῦ ποιμνίου τῆς Ἰόππης Ἀραβοφώνων, Ρωσοφώνων καὶ Ρουμανοφώνων πιστῶν, παρουσίᾳ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας εἰς Τέλ Ἀβίβ κ. Κυριακοῦ Λουκάκη καὶ μελῶν τῆς Πρεσβείας.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Ἀρχιστράτηγοι θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τό συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τό μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἐπωνύμῳ Ἱερῷ τούτῳ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ ἐν τῇ ἱστορικῇ καὶ Ἀγιογραφικῇ ὑμῶν πόλει Ἰόππῃ, ἵνα ἐορτάσωμεν μετὰ τῶν λοιπῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων

καί οὐρανίων Ταγμάτων τήν Σύναξιν αὐτῶν.

Οἱ Ἄγγελοι πάντες κατά τόν ἀπόστολον Παῦλον «εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν» (Ἐβρ. 1,14). Ἀναλυτικώτερον: Ὅλοι οἱ ἄγγελοι εἶναι πνεύματα ὑπηρετικά, τὰ ὅποια δέν ἐνεργοῦν ἀπό ἰδικήν των πρωτοβουλίαν, ἀλλ' ἀποστέλλονται ἀπό τόν θεόν εἰς ὑπηρεσίαν δι' ἐκείνους πού μέλλουν νά κληρονομήσουν τήν αἰώνιον ζωήν.

Ὑπό δέ τοῦ ψαλμωδοῦ καλοῦνται ὅλοι οἱ Ἄγγελοι νά ὑμνήσουν τόν θεόν: «εὐλογεῖτε τόν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοί ἰσχύϊ ποιοῦντες τόν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ», (Ψαλμ. 102,20). Μέ ἄλλα λόγια, ὅλοι οἱ Ἄγγελοι καλοῦνται νά ὑμνήσουν τόν Δημιουργόν τῶν πάντων, διότι, οὗτοι εἶναι δυνατοί κατά τήν δύναμιν, «δυνατοί ἰσχύϊ», ὑπακούοντες εἰς τήν θείαν φωνήν «ποιοῦντες τόν λόγον αὐτοῦ» καί πρόθυμοι νά ἐκτελοῦν τάς ἐντολάς τοῦ θεοῦ, «τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ».

Κατά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν: «Πάντες οἱ Ἄγγελοι ἐκτίσθησαν τοίνυν διὰ τοῦ Λόγου, καί ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ ἐτελειώθησαν, κατ' ἀναλογίαν τῆς ἀξίας καί τῆς τάξεως τοῦ φωτισμοῦ καί τῆς χάριτος μετέχοντες». [Μέ τόν θεῖον λόγον ἐκτίσθησαν ὅλοι οἱ ἄγγελοι καί ἐτελειώθησαν ἀπό τό Ἅγιον Πνεῦμα μέ τόν ἁγιασμόν, μετέχοντας εἰς τόν φωτισμόν καί τήν χάριν, ἀνάλογα με τήν ἀξίαν καί τήν τάξιν].

Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τήν φύσιν τῶν Ἀγγέλων, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει: «Ἄγγελος τοίνυν ἐστίν οὐσία νοερά, ἀεικίνητος, αὐτεξούσιος, ἀσώματος, θεῶ λειτουργοῦσα κατά χάριν ἐν τῇ φύσει τό ἀθάνατον εἰληφυῖα, ἧς οὐσίας τό εἶδος καί τόν ὅρον μόνος ὁ κτίστης ἐπίσταται. Ἀσώματος δέ λέγεται καί ἄϋλος, ὅσον πρὸς ἡμᾶς· πᾶν γάρ συγκρινόμενον πρὸς θεόν τόν μόνον ἀσύγκριτον παχύ τε καί ὑλικόν εὐρίσκεται, μόνον γάρ ὄντως ἄϋλον τό θεῖόν ἐστι καί ἀσώματον». [Ἄγγελος λοιπόν εἶναι οὐσία νοερά, ἀεικίνητος, αὐτεξούσιος, ἀσώματος, ἡ ὁποία (οὐσία) λειτουργεῖ τόν θεόν, ἀπό τόν Ὅποιον ἔχει λάβει τήν ἀθανασίαν εἰς τήν φύσιν αὐτῆς κατά χάριν, καί τῆς ὁποίας (οὐσίας) μόνος ὁ Κτίστης (ὁ Δημιουργός) γνωρίζει τό εἶδος καί τόν ὅρον].

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ἡ σημερινή ἑορτή συνδέεται ἄρρηκτα μέ τόν διαπρεπέστατον Ταξίαρχον τῶν Ἀσωμάτων Δυναμέων, τόν Ἀρχάγγελον Μιχαήλ καί τό γεγονός τῆς πτώσεως τοῦ Ἑωσφόρου, δηλαδή τοῦ Σατανᾶ. Οὗτος ὁ Ἑωσφόρος, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, «αὐτεξουσίῳ προαιρέσει ἐτράπη ἐκ τοῦ κατά φύσιν εἰς τό παρά φύσιν καί ἐπήρθη κατά τοῦ πεποιηκότος αὐτόν θεοῦ ἀντάραι αὐτῷ βουλευθείς καί πρῶτος ἀποστάς τοῦ ἀγαθοῦ ἐν τῷ κακῷ ἐγένετο. Οὐδέν γάρ ἕτερόν ἐστι τό κακόν εἰμή τοῦ ἀγαθοῦ στέρησις, ὥσπερ καί τό σκότος φωτός ἐστι στέρησις. Τό γάρ ἀγαθόν φῶς ἐστι νοητόν, ὁμοίως καί τό κακόν σκότος ἐστί νοητόν.... Τῆς αὐτῆς τοιγαροῦν φύσεως τοῖς ἀγγέλοις ὑπάρχοντες (οἱ δαίμονες) κακοί γεγόνασιν τήν προαίρεσιν ἐκουσίως ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ πρὸς τό κακόν ἐκκλίναντες». [Μέ αὐτεξούσια προαίρεσιν ἀλλοιώθηκε ἀπό τήν κατά φύσιν κατάστασιν εἰς τήν παρά φύσιν καί ὕψωσε τόν ἑαυτόν του ἐναντίον τοῦ θεοῦ, πού τόν δημιούργησε, θέλοντας νά ἐπαναστατήσῃ κατ' Αὐτοῦ καί πρῶτος, ἀφ' οὗ ἀπομακρύνθηκε ἀπό τό ἀγαθόν, βρέθηκε εἰς τό κακόν· διότι τίποτε ἄλλο δέν εἶναι τό κακόν παρά στέρησις τοῦ ἀγαθοῦ, ὅπως καί τό σκότος εἶναι στέρησις τοῦ φωτός. Τό ἀγαθόν εἶναι φῶς νοητόν, ὅπως καί τό κακόν εἶναι σκότος νοητόν... Ἐπειδή λοιπόν οἱ δαίμονες ἔχουν τήν ἴδιαν φύσιν μέ τοὺς ἀγγέλους, ἔχουν γίνεαι κακοί , στρέφοντας τήν προαίρεσιν ἐκουσίως ἀπό τό ἀγαθόν εἰς τό κακόν].

Αὐτήν τήν ἀποστασίαν, τούτέστιν τήν πτώσιν τοῦ Ἑωσφόρου ὡς καί πλῆθος ἄλλων ἀγγέλων ἐκ τοῦ ἀρχαγγελικοῦ ἀξιώματος ἰδὼν ὁ Ἀρχιστράτηγος Μιχαήλ – ὡς λέγει ὁ Χριστός «ἐθεώρουν τόν σατανᾶν ὡς ἀστραπήν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα», (Λουκ. 10,18) - συνήγαγε τοὺς χορούς τῶν ἀγγέλων καί εἰπὼν, «Πρόσχωμεν! Στῶμεν καλῶς», ὕμνησε τόν θεόν, ἀναφωνῶν μεθ' ὧν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων τό «Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ τῆς δόξης Σου». Τήν πρᾶξιν ταύτην τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ διατυπώνει ἐναργέστατα καί ὁ ὕμνωδός λέγων: «Ὡς πρόμαχον καί πρύτανιν, τοῦ βροτείου σε γένους, καί προνομέα ἄριστον, Ἀρχιστράτηγε θεῖε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητής, καί θεός καί δόξη σε, τετίμηκεν ἀπορρήτως, τοῦ προσφωνεῖν ἀνενδότως, τόν τρισάγιον καί θεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον».

Κατά τόν Ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, «Αὐτός οὗτος ὁ θεός ἐστὶ ποιητής καί Δημιουργός ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τό εἶναι παραγαγὼν αὐτούς, κατ' οἰκείαν εἰκόνα κτίσας αὐτούς φύσιν ἀσώματον οἷόν τι πνεῦμα καί πῦρ ἄϋλον, ὡς φησιν ὁ θεῖος Δαυΐδ· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καί τοὺς λειτουργοὺς Αὐτοῦ πυρός φλόγα», (Ψαλμ. 103,4). Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ὡς πνεύματα λειτουργικά καί «πυρός φλόγα» διακρίνονται οἱ ἐπουράνιοι Ἄγγελοι τῶν ἐπιγείων Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας. «Φῶτα δεύτερα νοερά, ἐκ τοῦ πρώτου καί ἀνάρχου φωτός τόν φωτισμόν ἔχοντα», λέγει ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Κατά δέ τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Θεολόγον, οἱ Ἄγγελοι εἶναι τοῦ πρώτου καί ἀνάρχου φωτός καί φωτισμόν ἔχοντα», λέγει ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Κατά δέ τόν ἅγιον Γρηγόριον τόν Θεολόγον, οἱ Ἄγγελοι εἶναι τοῦ πρώτου φωτός ἀπορροή τις ἢ μετουσία, δηλαδή εἶναι φωτεινοί, διότι φωτίζονται ἀπὸ τό ἀκρότατον καί ἀπρόσιτον καί ἄρρητον καί ἀκατάληπτον φῶς τῆς θεότητος. Διὰ τοῦτο καί ἐμφανίζονται εἰς τήν Ἁγίαν Γραφήν ὡς βοηθοί εἰς τό σωτηριῶδες ἔργον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

«Τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτούς κεκληρονόμηκεν ὄνομα» (Ἑβρ. 1,4), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος. Οἱ ἄγγελοι μεριμνοῦν διὰ τήν προστασίαν τῶν ἀνθρώπων. «Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνός τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γάρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσι τό πρόσωπον τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς» (Ματθ. 18,10), παραγγέλλει Κύριος. Οἱ ἄγγελοι προσάγουν τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων εἰς τόν θεόν (Πρβλ. Ἀπ. 5,8/ Ἀπ. 8,3). Οἱ ἄγγελοι μεταφέρουν τὰς ψυχὰς τῶν δικαίων εἰς τήν βασιλείαν τοῦ θεοῦ: «ἐγένετο δέ ἀποθανεῖν τόν πτωχόν καί ἀπενεχθῆναι αὐτόν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τόν κόλπον Ἀβραάμ.» (Λουκ. 16, 22). Οἱ ἄγγελοι μέ ἐπὶ κεφαλῆς τόν ἀρχηγόν αὐτῶν Μιχαήλ ἀγωνίζονται διὰ τήν υπεράσπισιν τῆς Ἐκκλησίας ἐναντίον τοῦ πολεμίου αὐτῆς διαβόλου «Καί ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαήλ καί οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος· καί ὁ δράκων ἐπολέμησε καί οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ» (Ἀπ. 12,7), ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. «Ὁ δέ Μιχαήλ ὁ Ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· ἐπιτιμῆσαι σοι Κύριος» (Ἰουδ. 1,9), ἐπισημαίνει ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ ὁ ἀπόστολος Ἰούδας.

Οἱ ἄγγελοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι συνδέουν τόν οὐράνιον μέ τόν ἐπίγειον κόσμον, τήν θριαμβεύουσιν δηλονότι Ἐκκλησίαν μετὰ τῆς στρατευομένης μέσῳ τῆς ἀκαταπαύστου δοξολογικῆς λατρείας τοῦ θεοῦ «Καί ἀνάπαισιν οὐκ ἔχουσιν (οἱ ἄγγελοι), λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ἡμέρας καί νυκτός λέγοντες:

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ ὁ ἦν καί ὁ ὢν καί ὁ ἐρχόμενος», (Ἀποκάλ. 4,8).

Και ἐξαίφνης λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς: «ἐγένετο συν τῷ ἀγγέλῳ [τῷ εὐαγγελισαμένῳ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ πληθὸς στρατιᾶς οὐρανόιου αἰνούντων τόν Θεόν καί λεγόντων «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2,13-14)

Ἰδοὺ λοιπόν διὰ τί ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἀποδίδει τὴν πρέπουσαν τιμὴν εἰς τοὺς ἀγγέλους γενικώτερον καί τοὺς Ἀρχαγγέλους Μιχαήλ καί Γαβριήλ εἰδικώτερον. Οἱ ἅγιοι καί οἱ δίκαιοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, οἱ σάρκα φοροῦντες καὶ τόν κόσμον οἰκοῦντες, ἀνεδείχθησαν μιμηταὶ τῶν ἀγίων ἀγγέλων, γενόμενοι διὰ τῆς προσευχῆς καί τῆς ἀσκήσεως αὐτῶν οὐράνιοι ἄνθρωποι καί ἐπίγειοι ἄγγελοι κατὰ τό παράγγελμα τοῦ Θεοῦ Παύλου, τό ἀπευθυνόμενον καί εἰς ἡμᾶς λέγοντος «ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ... καί καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καί τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ», (Α΄ Κορ. 15, 47-49). Μετὰ δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἵπωμεν:

Ἐξουσιῶν Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων Ἀγγέλων, Κυριοτήτων Θρόνων τε, καί Ἀρχῶν πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, Ἀρχιστράτηγε Θεῖε, Μιχαήλ ὑπερένδοξε· τῷ ἀστέκτῳ οὖν θρόνῳ, παρεστηκώς, σκέπε, φρούρει, φύλαττε, σῶζε πάντας, τοὺς πίστει σε γεραίροντας, τόν τοῦ κόσμου προστάτην». Ἡμῖν δέ τοῖς ἐορτάζουσι, εὐαγγέλισον ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τὴν εἰρήνην ἐν τῇ δοκιμαζομένῃ Ἀγίᾳ Γῇ καί παντὶ τῷ κόσμῳ. Ἀμήν. Ἐτη πολλά, εἰρηνικά καί εὐλογημένα Χριστοῦγεννα».

Τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησεν μεσημβρινή τράπεζα παρατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ.

Ἡ ἐορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν Ἀγίων Ἀρχαγγέλων ἐωρτάσθη ὡσαύτως καί εἰς τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἱεράν αὐτῶν Μονὴν δι' Ἑσπερινοῦ καί θείας Λειτουργίας, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου καί συλλειτουργούντων αὐτῷ τοῦ Δραγουμάνου Ἀρχιμανδρίτου π. Ματθαίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλόντων τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεὼν καί τοῦ κ. Ἀγγέλου Γιαννοπούλου μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καί προσευχομένου πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος ἐκ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί Ἱεροσολυμιτῶν πιστῶν, τοὺς ὁποίους μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐδεξιώθη ὁ ἡγούμενος καί ἀνακαινιστὴς τοῦ Ναοῦ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας